

Mødet den 29. Septbr. 1927.

Fraværende: J. Chr. Møller og J. Perregaard.

1. (J. Nr. 412—1927). **Cirkulære fra Sundhedsministeriet angaaende Loven af 14. Juli 1927 om anerkendte Sygekasser.**

Toges til Efterretning.

2. (J. Nr. 408—1927). **Regnskab for Malermester P. Petersen og Hustrus Legat i 1926.**

Toges til Efterretning.

3. (J. Nr. 23¹⁸—1927). **Brolægningsvæsenets Regnskab for 1926—27.**

Toges til Efterretning.

4. (J. Nr. 23¹⁷—1927). **Vandværkets Regnskab for 1926—27.**

Toges til Efterretning.

5. (J. Nr. 66—1927). **Indstilling fra Lønudvalget om Regulering af Dyrtidstillæg til Kommunens Tjenestemænd og Arbejdere.**

Følgende Indstilling forelaa:

- I. Tjenestemænd, der lønnes i Henhold til Lønregulativet.
 - a. For gifte Mænd, for saadanne Enkemænd, Enker, fraskilte og fraseparerede Mænd og Kvinder, som har egen Husstand, eller hvem der paa hviler Forsørgelsespligt overfor Børn under 18 Aar, samt for ugifte, hvem saadan Forsørgel-

sespligt paahviler, og som har egen Husstand, fastsættes Dyrtidstillæget for Halvaaret $\frac{1}{10}$ 1927 — $\frac{31}{3}$ 1928 til 180 Kr. aarlig.

b. For alle øvrige mandlige og kvindelige Tjenestemænd 60 Kr. aarlig.

c. løvrigt staar de hidtil gældende Regler ved Magt.

II. T i m e l ø n n e d e H a a n d v æ r k e r e o g A r b e j d s m æ n d.

Dyrtidstillæget fra $\frac{1}{10}$ 1927 — $\frac{31}{3}$ 1928 fastsættes til:

Haandværkere	7,5	Øre	pr.	Time.
Kedelpassere	7,5	»	-	—
Faste Arbejdsmænd	3,5	»	-	—
Løse Arbejdsmænd	3,5	»	-	—

H. P. C h r i s t e n s e n anbefalede Indstillingen, som var i Overensstemmelse med Statens Pristal.

Indstillingen vedtoges.

6. (J. Nr. 67 og 68—1927). Indstilling fra Lønudvalget om **Fastsættelse af Dyrtidstillæg for Halvaaret $\frac{1}{10}$ 1927 — $\frac{31}{3}$ 1928 til Kommunens Pensionister og Understøttede.**

Følgende Indstilling forelaa:

a. P e n s i o n i s t e r, p e n s i o n e r e d e f ø r $\frac{1}{10}$ 1919.

Dyrtidstillæget udbetales efter de hidtidige Regler, dog med den Ændring, at Minimumsbeløbet, 165 Kr. aarlig, nedsættes til 150 Kr. aarlig, og at Dyrtidstillæget ikke i noget Tilfælde maa overstige 180 Kr. aarlig for gifte og 60 Kr. aarlig for ugifte.

b. U n d e r s t ø t t e d e.

Dyrtidstillæget udbetales efter de hidtidige Regler, dog med den Ændring, at det ikke i noget Tilfælde maa overstige 150 Kr. aarlig.

c. Pensionister, pensionerede efter $\frac{1}{10}$ 1919.

Dyrtdstillæget udbetales efter følgende Regler som for Statens Tjenestemænd:

For gifte: 216 Kr. aarlig og ikke over 12 % af Pensionen.

For ugifte over 35 Aar: 108 Kr. aarlig og ikke over 6 % af Pensionen.

For ugifte under 35 Aar: 72 Kr. aarlig og ikke over 4 % af Pensionen.

H. P. Christensen anbefalede Indstillingen. Der var sket den Ændring fra tidligere, at Pensionisterne, pensionerede efter 1919, nu fik Tillæget beregnet efter samme Regler som Statens Pensionister.

Indstillingen vedtoges.

7. (J. Nr. 134—1927). **Skrivelse fra Hammelbanens Bestyrelse angaaende Dækning af Banens Driftsunderskud.**

Toges til Efterretning.

8. (J. Nr. 410—1927). **Indstilling fra Kirkegaardsbestyrelsen om Benævnelsen af den ny Kirkegaard og dens Ibrugtagen.**

Kirkegaardsbestyrelsen indstiller, at den ny Kirkegaard benævnes »Vestre Kirkegaard«, og at den tages i Brug fra 1. Oktober 1927, fra hvilken Dato Salg af Jord paa Nordre Kirkegaard ophører.

Borgmesteren forelagde Indstillingen. Paa Nordre Kirkegaard fandtes ikke mere Jord af 1. og 2. Klasse, og saa var det naturligt at henlægge alle fremtidige Begravelser til den ny Kirkegaard.

Indstillingen vedtoges.

9. (J. Nr. 221—1927). **Indstilling fra Forsørgelses-**

væsenet om Ændringer i Overenskomsten om kommunal Lægehjælp.

Følgende Indstilling forelaa:

»I Anledning af Byraadets Skrivelse af 30. Maj 1927 angaaende Ændring af Takstgrænsen for kommunale Patienter og Sygekassepatienter, har der været forhandlet mellem Lægeforeningen for Aarhus og Omegns kommunale Udvalg og Byraadets Forsørgelsesudvalg, og er Parterne enedes om følgende under Forudsætning af henholdsvis Lægeforeningens og Byraadets Approbation:

Den nugældende Overenskomst bibeholdes med følgende Ændringer:

§ 4, 1. Stk. »12 Kr.« ændres til »18 Kr.«.

§ 4, 3. Stk. ændres saaledes: »For hver enlig Person eller Familie, der som kronisk syg tilstaaes Lægehjælp eller Medicin personlig efter Fattiglovens § 63 og Invalidelovens § 26: 27 Kr. aarlig.«

§ 4, 5. Stk. ændres saaledes: »Som Takstgrænse opstilles en Linie, som fra Dr. Margrethesvej trækkes langs den nordlige Side af Skovfaldet, til den skærer Ringgaden. Derefter umiddelbart Vest for denne, til den skærer Skovvangsvej. Derpaa Vest for denne til Brendstrupvej, langs denne til Langelandsgade, langs denne til Artillerikasernen. Fra dette Punkt bibeholdes den nugældende Takstgrænse.«

§ 4, 7. Stk. »Kl. 8 Aften« ændres til »Kl. 6 Aften«. Samme Stykke ændres »med 4 Kr« til »efter den nugældende Minimaltakst plus 10 Kr. for kirurgisk Forretning« (større Behandlinger). I samme Stykke bortfalder fra: »Naar Lægen tilkaldes . . . « til: »Lægerne er pligtige . . . «

Tillægsoverenskomsten af 22. April 1921 bortfalder.

Nærværende Overenskomst gælder kun for »Almindelig Lægehjælp« og omfatter saaledes ikke Specialbehandling. Den gælder fra 1. April 1928 til 31. Marts 1931, til hvilken Tid den kan opsiges med 6 Maaneders Varsel.«

Leonhard Hansen henviste til den hidtidige Overenskomst fra 1916 og den deri fastsatte Takstgrænse, uden for hvilken der skulde betales Befordringsgodtgørelse. Denne Post havde i sidste Aar andraget 7946,80 Kr. Udvalget havde forhandlet med Lægerne om at faa Takstgrænsen flyttet længere ud, særlig mod Nord, hvor den store Bebyggelse havde fundet Sted, og det var nu sket. Ved denne Ændring sparede Kommunen 7152,12 Kr. aarlig. Til Gengæld havde Udvalget maattet indgaa paa visse Forbedringer af Overenskomsten, saaledes at for kronisk syge betales fremtidig 27 Kr. pr. Henviſning i Stedet for 17,40 Kr.; det drejede sig for Øjeblikket om 150 Patienter. Den almindelige Betaling for Henviſning til Læge forhøjes fra 17,40 Kr. til 18 Kr. Disse Stigninger var anslaaet til 2996 Kr. og den endelige Besparelse for Kommunen blev da 4156,12 Kr. aarlig. Det var selvfølgelig noget problematisk, men man var gaaet ud fra, at af det, som laa udenfor Takstgrænsen, vilde 90 % nu komme indenfor denne og altsaa give en tilsvarende Besparelse.

Borgmesteren bemærkede, at Overenskomsten gjorde Indtryk af, at det var en stærk Organisation, Udvalget havde forhandlet med; men der var næppe andet at gøre end at vedtage den.

Indstillingen vedtoges.

10. (J. Nr. 357—1927). **Andragende fra Aarhus Stenfiskerforening om Kommunens Støtte i Konkurrencen med et københavnsk Sten- og Grusfirma.**

Fra Havneudvalget og Brolægningsudvalget forelaa Erklæringer i Sagen.

Borgmesteren gjorde Rede for Sagen. Stenfiskerne ankede over, at Gruskompagniet paa Søndre Mole fik Statstilskud, hvorved de ikke mente at kunne konkurrere med Selskabet. Taleren havde Lyst til at henstille til Rigsdagen, at man stryger Tilskudet til saadanne store og rige Forretninger, der giver stort Overskud. Paa den anden Side var Aarhus By vel tjent med at have dette Firma, for Stenfiskerne alene kunde næppe forsyne Byen med disse Materialier. Firmaet kunde næppe kaldes københavnsk, idet dets Skat fordeltes mellem Aarhus, Aabyhøj og Helgenæs, og der kom vist intet til København. Sagen havde været tilsendt Brolægningsudvalget, som havde givet det salomoniske Svar, at man i Aar ikke kunde tage Hensyn til Andragendet, men vilde erindre det til næste Aar. Havneudvaiget saa Sagen fra en lidt anden Side. Som det fremgik af Havneingeniørens Erklæring, var Stenfiskernes Priser ikke saa lidt højere, end hvad der forlangtes andre Steder; men en Stenfisker, der kunde levere gennemsnitlig 3 Laster Sten paa 2 Dage, havde en særdeles god Indtægt. Stenfiskerne havde ikke altid behandlet Aarhus Kommune godt. De havde f. Eks. faaet i Entreprise at bortskaffe Stenene ved Vestre og Søndre Mole, og den gamle Carl Hansen underskrev Kontrakt paa deres Vegne; men da de havde taget de lettest tilgængelige Sten, forsvandt de og lod Carl Hansen selv om Resten. Et saadant Træk animerede ikke til at entrere med dem; det maatte

de forstaa, og de forstod det ogsaa; deres Repræsentant havde indrømmet det, men vilde skyde Skylden paa den tidligere Formand; men det maatte jo blive deres egen Sag. Der fandtes ogsaa Eksempel paa, at en Stenfisker havde ligget med en Ladning Sten i Havnen og forlangt saa ublu Priser, at de ikke kunde sælges, hvorefter de meldte sig som arbejdsløse. Men saaledes kunde man ikke bære sig ad, for det var andre, det kom til at betale det. Havneudvalget var altsaa ikke særlig tilbøjelig til at forhandle med Stenfiskerne; de kunde give Tilbud ligesom andre, men hvis de var lavest bydende og stillede Sikkerhed for Overholdelse af deres Forpligtelser, gik man næppe udenom dem. Paa den anden Side havde Taleren ikke noget imod, at man gjorde Staten opmærksom paa det urimelige i at yde Tilskud til den Slags Firmaer; man kunde jo indsende Stenfiskernes Klage til Ministeriet uden særlig Motivering, blot gøre opmærksom paa de 20 % Tilskud.

Det vedtoges at sende Sagen til Indenrigsministeriet.

11. (J. Nr. 396—1927). **Andragende fra Firmaet Kampmann, Møller & Herskind om Dispensation for et Lastautomobil fra Moterlovens Vægtbestemmelser.**

Anbefalet af Brolægningsudvalget paa Betingelser, at Vognen er forsynet med Overmanringe, og at Lasten ikke kommer til at overstige 3500 kg.

Indstillingen vedtoges.

12. **Efterbevilling af Overskridelser i Regnskabet for:**
a. (J. Nr. 3¹⁵—1927). Vandværket.
b. (J. Nr. 3¹⁶—1927). Brolægningsvæsenet.

Overgik til 2. Behandling.

13. (J. Nr. 3¹⁴—1927). Efterbevilling af Overskridelser i Regnskabet for Slagtehuset.

2. Behandling.

Efterbevilling meddeltes.
